

rigs- og sikkerhedspolitik, hvor EU-Domstolen som udgangspunkt ikke har kompetence, opretholdes, jf. art. III-376.

Derudover skærper forfatningstraktaten også sanktionsmulighederne i forhold til de medlemslande, der ikke gennemfører EU-retten rettidigt, idet EU-Domstolen får adgang til allerede ved første retssag at pålægge medlemslandene bøder for ikke at gennemføre europæiske rammelove til tiden, se art. III-362, stk. 3.

Domstolssystemet undergår derudover en sproglig forenkling. Systemet vil fremover blive betegnet Den Europæiske Unions Domstol. Denne består af flere retsinstanter i hierarkisk orden: *Domstolen* (i dag EF-Domstolen), *Retten* (i dag Retten i Første Instans) og *Specialretter*, der forudses oprettet for at træffe afgørelse inden for særlige områder, f.eks. om visse intellektuelle ejendomsrettigheder og personalesager.

Som noget nyt nedsætter forfatningstraktaten et rådgivende udvalg, der skal afgive udtalelse om kvalifikationer hos kandidater til stillingerne som dommer eller generaladvokat ved Domstolen og Retten, se art. III-357.

10.8 EU's andre institutioner og organer

Traktatgrundlaget for EU's øvrige institutioner og organer gennemskrives og samles i mere overskuelige bestemmelser. Herudover sker der kun få substantielle ændringer.

Revisionsretten fortsætter uændret, jf. art. I-31, II-384 og II-385, ligesom traktatgrundlaget for Den Europæiske Investeringsbank, jf. art. III-393 og III-394 og bestemmelserne om EU's ombudsmand fastholdes, jf. art. I-49 og III-335.

Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og Den Europæiske Centralbank (ECB) fortsætter sit virke som hidtil på grundlag af bestemmelserne i art. I-30, III-382 og III-383. Med forfatningstraktaten indføres dog visse procedureændringer. Udnævnelsen af formanden, næstformanden og de fire øvrige medlemmer af Den Europæiske Centralbanks bestyrelse, der i dag foregår efter fælles overenskomst mellem EU's stats- og regeringschefer, vil fremover ske i Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal. Se art. III-382.

For så vidt angår ECB's tilsyn med nationale kreditinstitutioner og andre finansielle institutioner har regeringskonferencen fastholdt enstemmighed i Rådet, jf. art. III-185, stk. 6. Europa-Parlamentet, som i dag afgiver samstemmende udtalelse, skal fremover kun høres.

De to rådgivende organer, Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, bevares uændrede, jf. art. I-32 og art. III-386-392. Udnævnelsesperioden øges dog fra fire til fem år, og det præciseres, at udvalgene høres ikke kun af Rådet og Kommissionen, men også af Europa-Parlamentet.